

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4P/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321201573
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5321201573.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa B. H. X., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, Maticné námestie 1617, 022 01 Čadca, IČO: 30 794 536, deti rodičov: matky T. X., rod. L., nar. XX.X.XXXX, C. XXX/C, XXX XX Č., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., Ul. 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522 a otca J. X., nar. X.X.XXXX, A. XXX, XXX C., B., v konaní o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Odporca - otec je povinný platiť výživné maloletej dcére B.I. H. X., nar. X.X.XXXX vo výške 300 € mesačne k rukám matky - navrhovateľky vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom podania návrhu 31.5.2021.

Tým sa mení ústne uzavretá rodičovská dohoda o zvýšení výživného zo dňa 5.12.2016 na sumu 155 € mesačne zo sumy 125 € mesačne, určenej rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 16P/85/2013-96 zo dňa 29.1.2014, právoplatného dňa 21.3.2014.

II. Zameškané výživné za čas od 31.5.2021 do 7.9.2021 (4 mesiace x 145 € = 580 €) vo výške 580 € zaplatí odporca - otec navrhovateľke - matke spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred v pravidelných mesačných splátkach 50 €, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote.

III. Odporca - otec je povinný nahradiť navrhovateľke - matke trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania bol návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú B. H. X., nar. X.X.XXXX zo sumy 155 € mesačne na sumu 300 € mesačne. Žiadala teda zvýšiť výživné o 100 %. Zo štúdia a prehľadu spisov a rozhodnutí na čl. 25 spisu zaprotokolovaného v zápisnici o pojednávaní zo dňa 7.9.2021, strana 2, vyplýva, že výživné žiada matka zvýšiť v konaní pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 4P/13/2021, návrh podala dňa 31.5.2021. Rozhodnuté bolo dňa 7.9.2021. Vo veci vedenej pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 10C/70/2009 bol návrh podaný dňa 4.5.2009. Rozsudkom č. k. 10C/70/2009-77 zo dňa 16.7.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.10.2010, bolo manželstvo rozvedené, maloletá B. H. X., nar. X.X.XXXX bola zverená matke, výživné na čas po rozvode bolo určené vo výške 115 € mesačne. Styk otca na čas po rozvode s maloletým dieťaťom bol upravený tak, že má právo styku s maloletým dieťaťom každú tretiu sobotu v kalendárnom mesiaci v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod. v prítomnosti matky maloletej (nejde iba o právo otca na styk s dieťaťom, ale aj o právo maloletého dieťaťa na styk s otcom, teda aj o povinnosť otca). V konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca

pod sp. zn. 6P/30/2011 matka podala návrh na zmenu priezviska maloletého dieťaťa na „X.“. Návrh vzala späť a konanie bolo zastavené. Rozsudkom č. k. 14P/68/2009 zo dňa 28.8.2009, právoplatného 30.9.2009, výživné na čas do rozvodu bolo určené vo výške 115 € mesačne, dieťa bolo na čas do rozvodu zverené matke. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 16P/85/2013-96 zo dňa 29.1.2014, právoplatného dňa 21.3.2014, bol zmenený rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 10C/70/2009-77 zo dňa 16.7.2010 a výživné bolo zvýšené zo sumy 115 € na sumu 125 € (ide o posledné rozhodnutie v poradí, ktoré sa týka určenia vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu). V konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 8P/14/2011 vzala matka návrh na osvojenie dieťaťa späť a konanie bolo zastavené. Z listinného dôkazu na čl. 7 spisu vyplýva, že dňa 5.12.2016 došlo medzi rodičmi maloletého dieťaťa k dohode o zvýšení výživného zo sumy 125 € mesačne na sumu 155 € mesačne (ide o poslednú dohodu rodičov o zvýšení vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa podľa chronologického usporiadania). V súlade s touto dohodou poskytoval otec výživné na maloleté dieťa.

2. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 78 ods. 3 zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

3. Výživné súd určí podľa stavu v čase vydania rozhodnutia (z toho dôvodu nechal do úvahy súd skutočnosť, že dieťa čo nevidieť nastúpi z 9. triedy základnej školy na štúdium na strednú školu). Ku dňu rozhodovania bolo maloleté dieťa žiačkou 9. triedy základnej školy. Z tohto stavu ku dňu rozhodovania súd vychádzal, ako aj z porovnania pomerov k obdobiu, kedy naposledy došlo dňa 5.12.2016 dohodou k zvýšeniu výživného na sumu 155 € mesačne. Porovnaním dátumov 5.12.2016 od posledného zvýšenia výživného ku dňu rozhodovania vo veci sp. zn. 4P/13/2021, teda ku dňu 7.9.2021, súd dospel k záveru, že naposledy bolo výživné zvýšené pred 5 rokmi. Táto doba sama o sebe predstavuje podstatnú zmenu pomerov na strane dieťaťa. Adekvátne vyžaduje podstatné zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, ktoré nezvýšil za uvedenú dobu dobrovoľne, a to aj s poukazom na rast cenových relácií a koronakrízu, zvýšené náklady so štúdiom, stravovanie v nadväznosti na § 78 ods. 3 zákona o rodine. Uvedenému časovému obdobiu 5 rokov, ktoré bolo sťažené čo do štúdia, výživy, výchovy obdobím koronakrízy preto zodpovedá 100 % zvýšeniu výživného zo sumy 155 € na sumu 300 € a takéto zvýšenie výživného je v danom prípade primerané. V roku 2016 maloleté dieťa navštevovalo 1. stupeň základnej školy, ku dňu rozhodovania končí 2. stupeň základnej školy, čo podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov predstavuje podstatnú zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa a potrebu zvýšenia nákladov, zvýšenia výživného (súd opakovane zdôrazňuje, že v tejto podstatnej zmene neposudzuje aj podstatnú zmenu v súvislosti s následným prechodom na strednú školu, pretože takýto skutkový stav ku dňu rozhodovania súdu neexistoval). Dieťa v porovnaní s 1. stupňom základnej školy má na 2. stupni základnej školy, zvlášť v 9. ročníku základnej školy, kedy sa pripravuje na prijímacie pohovory na strednú školu, zvýšené výdavky so štúdiom. Je potrebné zabezpečiť pracovné zošity, učebnice, platiť krúžky, dieťa navštevuje letný tábor, ktorý stojí 170 €, tak, aby sa ďalej mohla vzdelávať. Počas koronakrízy bola dištančná forma vzdelávania, ktorá ekonomicky viac zaťažila rodinu a rovnako aj výchovné povinnosti matky, čo tiež prispelo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa je žiačkou 9. triedy základnej školy, teda je vo veku, ktorý je blízky veku dospelého osoby z biologického hľadiska, s čím sú spojené zvýšené výdavky na hygienu, estetiku, oblečenie, veľkú spotrebu jedla vzhľadom k rastu, športu a pod. Znamená to aj zvýšené náklady na oblečenie vzhľadom k rastu, vzhľadom k dospievaniu a potrebe estetického cítenia maloletého dieťaťa, ktoré je spojené s rastom alebo upevňovaním zdravého sebavedomia každého maloletého dieťaťa. S tým súvisí aj zabezpečiť estetickú funkciu chrupu, ktorý by mal stáť 600 €, na ktoré však maloleté dieťa, ani matka nemajú finančné prostriedky, preto v tomto smere je potrebné vychádzať z potenciálnych nákladov tak, ako s tým uvažuje zákon o rodine. Sú mnohé výdavky, ktoré si maloleté dieťa, ani jej matka nemôžu dovoliť, a preto ich nemôžu ani vyšpecifikovať, avšak vychádzajúc zo zásady potencionality nákladov dieťaťa, je potrebné jej náklady porovnať s nákladmi priemerného dieťaťa jej vekovej kategórie a vychádzať z týchto nákladov. Súd sa preto domnieva, že v rámci zásady potencionality je primeraný výdavok na chrup, ktorý je bežný u každého priemerného dieťaťa, lebo slúži nielen estetickému účelu, ale má dopad aj na zdravotnú funkciu chrupu a v nadväznosti na to nezabezpečenie tejto funkcie môže mať negatívny dopad na psychiku, resp. iné zdravotné zložky maloletého dieťaťa. Náklady sú aj na voľnočasové aktivity väčšie ako pred 5 rokmi, rovnako na kultúru (divadlo, kino, stretnutie s kamarátmi, vzdelávanie, záľuby).

V nadväznosti na § 78 ods. 3 zákona o rodine inflácia medziročne stúpila od 1,5 % po 3 % a v tom rozsahu sa zvýšili aj náklady na výživné. Podľa tvrdenia právneho zástupcu matky, v dôsledku inflácie a rastu cien výživné, ktoré otec poskytuje vo výške 155 €, je v reálnom ponímaní aktuálne vo výške asi 120 € čo do množstva tovaru, ktoré za túto sumu možno zakúpiť. Narástli ceny tovarov, služieb, elektrickej energie o 15 %, ceny potravín o 10 - 15 %, a to na strane dieťaťa, aj matky.

4. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Bolo potrebné ustáliť odôvodnené potreby dieťaťa v nadväznosti na § 62 ods. 1 a § 75 ods. 1 zákona o rodine, keďže dieťa navštevuje 9. triedu základnej školy, pripravuje sa na budúce povolanie a vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov, matky aj otca, ku dňu rozhodovania trvá. Pravidelné mesačné výdavky na dieťa na stravu sú 70 €, strava v škole 32,60 €, oblečenie 60 € mesačne, hygiena 20 € mesačne, vreckové 15 € mesačne, lieky a vitamíny 10 € mesačne, doplatok lieky ďalších 10 € mesačne, mesačné poistenie 21,90 €, letný tábor 170 € : 12 mesiacov = 14 € mesačne, náklady na strojček 600 € : 12 mesiacov = 50 € mesačne, spolu 303,50 € mesačne, pričom v týchto výdavkoch nie sú započítané školské potreby, pretože ich matka s právnym zástupcom nevyšpecifikovali. Dieťa má právo aj na alikvótnu časť výdavkov na spoločnú domácnosť, v ktorej žije s matkou, celkom v 5-člennej domácnosti. Nájom bytu 500 € : 5 osôb = 100 € mesačne na maloleté dieťa, miestny poplatok za smeti (čl. 36 spisu) 109,50 € ročne : 5 osôb = 21,90 € za rok : 12 mesiacov = 1,825 € na maloleté dieťa. Taktiež matka v návrhu, ani právny zástupca nevyšpecifikovali ďalšie výdavky matky na spoločnú domácnosť, v ktorej sa dieťa zdržiava a ktoré výdavky v rozsahu 1/5 (5 členov domácnosti) je potrebné pripočítať k nevyhnutným výdavkom maloletého dieťaťa. Patrí tu strava mimo školu, elektrická energia, plyn a pod. Súd teda ustálil celkové mesačné náklady - potrebu maloletého dieťaťa na sumu 600 € mesačne.

5. Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V nadväznosti na § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov (ktorá je podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine rovnaká) bral súd do úvahy v nadväznosti na § 62 ods. 4 zákona o rodine to, v akej miere sa ktorý z rodičov o dieťa osobne stará. V konaní bolo preukázané, že osobne o dieťa, domácnosť dieťaťa, výchovy, výživu dieťaťa sa výlučne stará len matka. Otec dieťa nenavštevuje, nepodieľa sa na nákladoch domácnosti, bývania, výchove, výžive dieťaťa v naturálnej podobe. Z toho dôvodu má väčší časový priestor na to, aby si zvýšil príjem do rodiny ako matka, ktorá tento časový priestor musí venovať naturálnym činnostiam spojenými s výchovou dieťaťa. Z toho dôvodu súd v súlade s rozhodovacou činnosťou súdov ustálil rozsah vyživovacej povinnosti u matky v prejudiciálnej rovine v rozsahu 1/3 a u otca v rozsahu 2/3. Z celkovej sumy odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine vo výške 600 € na matku v prejudiciálnej rovine pripadá vyživovacia povinnosť v rozsahu 200 € (1/3) a na otca pripadá vyživovacia povinnosť v rozsahu 400 € mesačne. V skutočnosti matka žiada zvýšiť výživné na sumu 300 € mesačne.

6. Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z hľadiska otca je v schopnostiach a možnostiach otca a možnostiach jeho majetkových pomerov, aby platil na dieťa výživné vo výške 300 € mesačne. V porovnaní s výživným 155 € mesačne, ktoré platil doteraz, ide o zvýšenie o 145 € mesačne. Otec do zápisnice na pojednávaní dňa 7.9.2021 uviedol, že výdavky na bývanie predstavujú 630 €. V byte bývajú 3 osoby - otec, jeho manželka, 4-ročné dieťa. Manželka je napriek veku dieťaťa nezamestnaná, lebo je často choré. Pracuje z domu. Pracuje na minidžob. Keď príde otec z práce, ona ide do práce na benzínku. Zarába tam 450 € mesačne. Z toho mínus výdavky na bývanie 630 €, elektrická energia 81 €, televízia 17 €, poisťka na bývanie 20 €, daň za auto 218 €, z toho 18 € mesačne, poisťka na auto 607 €, z toho 18 € mesačne, škôlka 54 €, strava v škôlke 52 €, alimenty 155 €, telefón 49 €, celkovo výdavky 1 469 €. Príjem otca je približne 200 € čistého. Pracuje ako pomocník v robotníckej kategórii pri vykurovaní. Príjem manželky je 450 € + rodinné prídavky 219 €. Spolu príjem 2 669 € - výdavky a zostatok predstavuje 1 200 € : 3 osoby = 400 € na jednu osobu. Okrem toho je otec fajčiar. Fajčí jednu krabičku denne, čo je približne 7 € a má výdavok 332 € mesačne. Vzal si pôžičku 25 000 € na zhodnotenie detskej izby, na bývanie, vylepšenie bývania, oblečenie a pod. Z porovnania je zrejmé, že na 1 osobu v domácnosti otca pripadá 400 €. Teda suma, ktorú by mal platiť ako výživné na maloletú B. H., žiačku 9. triedy základnej školy, pritom platí 155 € a synovi vo veku 4 roky pripadá suma 400 €. Súd nemôže dieťa z jedného vzťahu uprednostňovať pred dieťaťom z druhého vzťahu a zvlášť, keď uprednostňované dieťa je podstatne mladšie ako dieťa znevýhodňované (syn 4 roky v materskej škole, dcéra 9. trieda základnej školy). Dcéra má právo na rovnakú životnú úroveň akú poskytuje otec svojmu synovi. Rovnako má dcéra v nadväznosti na § 62 ods. 2 zákona o rodine právo „podieľať sa na životnej úrovni rodičov“, v tomto prípade na životnej úrovni otca. V nadväznosti na § 62 ods. 5 zákona o rodine vyživovacia povinnosť voči dcére má prednosť pred inými výdavkami otca a súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine súd neberie do úvahy ani výdavky, ktoré predstavujú neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Z tohto pohľadu nie je nevyhnutné vynaložiť finančné prostriedky na fajčenie otca. V porovnaní s vyživovacou povinnosťou otca voči dieťaťu má prednosť vyživovacia povinnosť voči dcére pred fajčením. Otec uviedol, že fajčí jednu krabičku denne za 7 € x 30 dní = 210 € mesačne. Za situácie, kedy už teraz platí výživné 155 € mesačne, pri zvýšení na 300 € by platil o 145 € mesačne na výživné viac ako doteraz (300 € - 155 € = 145 €), z toho vyplýva, že už samotné náklady na fajčenie vo výške 210 € pokrývajú zvýšené výživné o 145 € mesačne. Rovnaký záver sa týka aj pôžičky na zhodnotenie detskej izby syna vo výške 332 € mesačne. Vyživovacia povinnosť voči dcére má prednosť pred zhodnotením majetku. Otec neprispieva dcére žiadnym spôsobom na bývanie, na nájomné, na zariadenie detskej izby a pod. Rovnaký princíp sa týka aj osobného motorového vozidla. Matka žiadne osobné motorové vozidlo nevlastní a pokiaľ otec má finančné prostriedky na vynaloženie nákladov na pohonné látky a iné poplatky spojené s vlastníctvom osobného motorového vozidla, potom musí mať finančné prostriedky aj na výživné pre dcéru. Vyživovacia povinnosť voči dcére má prednosť pred nákladmi na osobné motorové vozidlo. Bez osobného motorového vozidla nedôjde k ohrozeniu existenčnej, výchovnej úrovne syna, ale bez platenia výživného na dcéru dôjde k ohrozeniu existenčnej, výchovnej funkcie dcéry. Preto na tieto výdavky súd neprihliadal a mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby platil zvýšené výživné 300 € mesačne. Ku dňu rozhodovania, kedy súd hodnotí skutkový stav a dôkazy, otec nebol presťahovaný v Poľsku, a preto tieto okolnosti súd nevyhodnocoval, netvorili základ rozhodnutia. Súd rozhodol podľa stavu ku dňu rozhodnutia súdu. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že od právoplatnosti rozvodu v roku 2010 až ku dňu rozhodovania 2021, teda 11 rokov je dieťa vo výlučnej starostlivosti matky a nielen dieťa, ale aj domácnosť dieťaťa, výchova dieťaťa je len na matke. Otec dieťa nenavštevuje, nepodieľa sa na chode domácnosti, na výchove dieťaťa. Za situácie, kedy je dieťa žiačkou 9. triedy základnej školy so znalosťami cudzieho jazyka by vzhľadom k rovnakej vyživovacej povinnosti (aj naturálnej časti vyživovacej povinnosti, výchove, výžive a pod.) bolo spravodlivé, aby ďalších 10 rokov sa o výchovu, výživu dieťaťa staral rovnocenne otec a za takých istých podmienok, ako sa stará matka. Keď teda považuje výživné na žiačku 9. triedy základnej školy vo výške 155 € až 200, 220 € mesačne za primerané, potom by bolo vhodné, aby zabezpečil štúdium svojej dcéry v Nemecku na strednej škole, ktorú chce dcéra navštevovať a za rovnocennej situácie platenia výživného 200, 220 € sa

postaral o kompletne vzdelanie, výživu, výchovu dcéry, o ktoré sa doteraz nezaujímal. Keď sa otcovi zdá takéto výživné dostatočné a spravodlivé, musí to platiť aj naopak, že takéto výživné bude dostatočné a spravodlivé aj v prípade, ak bude mať do výchovy dieťa zverené otec. Otec však neprejavil konštruktívny záujem o to, aby mu dieťa bolo zverené do výchovy, výživy.

7. Dôkazy sa vykonávajú len k sporným bodom. Právny zástupca matky neučinil spornými jednotlivé výdavky otca a príjem otca a jeho manželky. Nebol dôvod dokazovať výšku príjmov, výdavkov, keď neboli spochybnené. Z toho dôvodu súd nepovažoval za potrebné vykonať dôkazy listinnými dôkazmi, potvrdeniami otca v nemeckom jazyku, ktoré neboli pretlmočené do úradného slovenského jazyka. Vychádzal z nesporných tvrdení.

8. Pokiaľ ide o matku, v prejudiciálnej rovine jej bola stanovená vyživovacia povinnosť v rozsahu 1/3 zo sumy 600 €, teda vo výške 200 € v nadväznosti na § 62 ods. 2, 4 zákona o rodine. Matka však svoju vyživovaciu povinnosť plní dobrovoľne. Nebolo potrebné ju konkretizovať vo výrokovvej časti rozsudku. Bola stanovená len v prejudiciálnej rovine vzhľadom k celkovému vyhodnoteniu vyživovacej povinnosti obidvoch rodičov a nevyhnutným nákladom maloletého dieťaťa. Matka dlhodobo platí vyživovaciu povinnosť aj za otca, ktorý dobrovoľne 5 rokov svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa nezvýšil, aj keď došlo u dieťaťa k podstatnej zmene pomerov prechodom na vyšší stupeň základnej školy, teda momentom prechodu do 6. ročníka základnej školy a teraz je dieťa v 9. ročníku základnej školy. Rozdiel vo vyživovacej povinnosti, vo zvýšení nákladov tak bol hradený matkou. Matka dlhodobo namiesto otca platila výživné na maloleté dieťa. Matka svoju vyživovaciu povinnosť plní dobrovoľne, aj keď aj na strane matky došlo k podstatnej zmene pomerov. Z vyjadrenia kolíznej opatrovníčky na čl. 48 spisu vyplýva, že od 1.9.2021 matka býva v podnájme. Byt, v ktorom bývala bol ponúknutý na predaj. Nájomné, ako vyplýva z vyjadrenia právneho zástupcu matky, je 500 € mesačne. V tomto smere sa jej zmenili pomery. Matka pracuje na plavárni. Jej príjem je v čistom od 470 € do 500 €. V starostlivosti matky neboli zistené nedostatky. Na čl. 35 spisu nešpecifikoval právny zástupca matky výdavky matky. Pripojil doklad o poplatku za smeti 109,50 € za rok 2021. Ďalšie výdavky nekonkretizoval, nepreukázal. Len z vyjadrenia Mesta Čadca na čl. 44 spisu mal súd preukázané, že v byte býva matka s 3 deťmi - B. H. X., ktorá od septembra 2021 bude navštevovať 9. ročníka základnej školy, O. X., ktorý bude navštevovať 5. ročník základnej školy, O. X., ktorá navštevuje materskú školu. Bytové podmienky sú zlé, ekonomické pomery slabé. Nevlastní žiaden hnuteľný, nehnuteľný majetok, nemá záznam v registri trestov. Až na pojednávaní právny zástupca matky uviedol, že nájomné platí 500 €. K ostatným výdavkom v spoločnej domácnosti sa nevyjadřila ani matka, ani právny zástupca. Bez tejto konkretizácie bolo možné vo veci rozhodnúť, pretože v tomto konkrétnom prípade si matka svoju vyživovaciu povinnosť plní. Vyživovaciu povinnosť si neplní otec (zvýšenú vyživovaciu povinnosť vzhľadom k podstatnej zmene pomerov, pretože pôvodnú vyživovaciu povinnosť 155 €, dohodnutú rodičmi, si plní).

9. Z uvedených dôvodov súd zaviazal otca platiť výživné maloletej dcére vo výške 300 € mesačne od podania návrhu 31.5.2021. Zameškané výživné od 31.5.2021 ku dňu rozhodnutia 7.9.2021 (za 4 mesiace x 145 €) predstavuje 580 € a súd zaviazal otca, aby toto zameškané výživné zaplatil dcére k rukám matky spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred v pravidelných mesačných splátkach 50 €, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote.

10. Pokiaľ ide o trovy konania, súd zaviazal otca, aby nahradil matke trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu a splatnosť nastane do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ. Súd nevychádzal zo zásady stanovenej v § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vychádzal z dôvetku „ak tento zákon neustanovuje inak“. Aplikoval ust. § 55 CMP, podľa ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to

s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Toto ustanovenie je výnimkou zo zásady uvedenej v § 52 CMP. Otec svojím správaním dal príčinu k podaniu návrhu na zvýšenie výživného, pretože za dobu 5 rokov dobrovoľne neuzavrel dohodu o zvýšení výživného, a to napriek tomu, že za dobu 5 rokov došlo k podstatnej zmene na strane maloletého dieťaťa, ktoré si vyžadovalo podstatnou mierou zvýšiť vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ by bol dobrovoľne zvýšil výživné, matka by nebola odkázaná uplatniť právo na zvýšené výživné svojho dieťaťa prostredníctvom súdu a nebola by nútená požiadať o právne zastúpenie k uplatneniu tohto práva, keďže sama nemá právnické vzdelanie a predpokladala dôvodne, že k dohode o zvýšení výživného nedôjde zo strany otca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak účastník konania nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže druhý účastník konania podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§ 120 ods. 3 CMP).

Odvolanie podľa § 62 ods. 1 CMP možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.